

Φίλε Ασμοδαΐε,

Με ζήτησες να γράψω τι περί των εγκαινίων του Θεσσαλικού σιδηροδρόμου. Σοι αποστέλλω τὸ ἐξῆς ἀλλ' ἀνευ αξιώσεων εὐφροσύνης, διότι ἂν ἡ εὐφροία εἶνε διακεχυμένη εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν, δὲν εἶνε, δυστυχῶς, καὶ εἰς τὸν σιδηροδρόμον ἀπὸ Βῶλου εἰς Λάρισσαν τοῦλάχιστον.

Ἐν πρώτοις ὅπως παραστή τις εἰς τὰ ἐγκαίνια ταῦτα ἀπητοῦντο δύο ἀπαραίτητα προσόντα, στήμαχός κελός καὶ ἰσχυρὸν ἀκουστικὸν τύμπανον. Ἀμφοτέρω ἐπιμελλοὺν να ἀποβληθοῦν εἰς τὴν μεγαλειετέραν δοκιμασίαν. Ἦτο ἄναγκασμένος ἀνθέξῃ ὁ πρῶτος εἰς τὰς ἀτελευτήτους ἐπιθέσεις τῶν γεωμάτων τοῦ Μαυρογορδάτου, καὶ τὸ δεύτερον εἰς τὰς ἀγρίας ἐπιθέσεις τῶν Θεσσαλικῶν λαρυγγῶν οἵτινες ἐπίστευον ὅτι θὰ ἐκκαμνον τὴν μεγαλειετέραν τιμὴν εἰς τὸν βασιλέα ἢ τὸν σιδηροδρόμον (τοῦτο εἶνε ζήτημα ἀμφισβητούμενον εἰς τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων) ἐκ διαφορήσεων τὰς ἀκοῆς τοῦ πρώτου καὶ κατεσάγαζον τοὺς συριγμούς τοῦ δευτέρου. Καὶ τὰ καταλάβε λοιπὸν ὁ φίλος μας Σουρή, ὅστις ἔχει τοσοῦτον λεπτόν τὸ ἀκουστικὸν τύμπανον καὶ ἐτι λεπτότερον τὸν στόμαχον, ἵνα τραπῇ εἰς φυγὴν ἀπὸ τοῦ ἀτμοπλοίου καὶ νὰ μὴ ἔλθῃ καὶ αὐτὸς νὰ τὸ σουσῶσῃ ὄλιγον.

Ἄλλ' ἂν ἀπέτυχεν ὡς πρὸς τὸν Σουρήν ὁ ἀνάδοχος τῶν σιδηροδρόμων, πρέπει νὰ τὸν ἐποδώσωμεν δικαιοσύνην ὅτι ὡς ἄρθε τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀλλῶν προσκεκλημένων τὸν ἐπέτυχε πληρέστατα. Εἰς τῶν λαμπροτέρων συμπλοτηρῶν μας ἐστερεῖτο ἀκόη, ἀλλ' οὐδεὶς ἐστερεῖτο ἀγαθοῦ στόμαχου καὶ ὄλοι ἦσαν προθυμότεροι νὰ τιμῶσιν τὸ γεῦμα καὶ τὴν τραπέζαν, ἂν καὶ δὲν ἦσαν ὄλοι τραπέζιται.

Ἄλλ' εἰ μετέβησαν νὰ κάμωσιν ἐκεῖ οἱ προσκεκλημένοι οὗτοι; Ἐάν πιστεύσωμεν τὴν Παλιγγγενεσίαν, διαφώνησαν κατὰ τοῦτο πρὸς τὸν λόρδον Πάρωνα ὅστις λέγει ὅτι: προσεκληθήσαν εἰς γεῦμα, ὁ κ. Μαυρογορδάτος εἶνε πρόσκαλῆσαι εἰς θαλασσίαν ἐκδρομὴν. Ἄλλ' ἅπασι ἐν τῇ θαλάσῃ, ἀνήρτησαν εἰς τὰ πέλαγος, μετέβησαν εἰς Βῶλον, ὅπου πλέον δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ ἴδωσι καὶ τὰ ἐγκαίνια τοῦ σιδηροδρόμου.

Καὶ περί μὲν τοῦ σιδηροδρόμου δὲν ἔχει τις νὰ εἴπῃ τίποτε. Ἡ αὐτὴ κἀντοτε ἱστορία: Δύο ράβδοι σιδηραὶ ἀπὸ Βῶλον εἰς Λάρισσαν ἢ ἂν θέλετε ἀπὸ Λάρισσαν εἰς Βῶλον καὶ ἐπ' αὐτῶν ἡ ἀμαξοτοχία ἦτις δύναται νὰ μεταφέρῃ λογικὰ καὶ ἄλογα καὶ ν' ἀπαλλάξῃ τὰ τελευταῖα νὰ μεταφέρωσι τὰ πρῶτα, καὶ νὰ ἐμβάλωσιν εἰς πειρασμὸν τὸν Ασμοδαΐαν πότρεα μᾶλλον εἶνε λογικώτερα. Ἄλλ' ἡ ἰστορία αὕτη, πιστεύω, θὰ εὐχῆται καὶ ὁ Ασμοδαΐος αὐτὸς νὰ πολλαπλασιασθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ διευκολυνθῇ τοῦλάχιστον τὸ μέσον τῆς μεταθέσεως τῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες τοσοῦτον ὑποφέρουσι εἰ δυστυχεῖς ἐλλείψει καλῶν συγκοινωνιῶν σήμερον.

Περὶ τῶν ἐγκαινίων ἡ ἀντιπαρῆξις εἶνε ὁ ἀγασμὸς ὁ γεγόμενος ὑπὸ τῶν ἱερέων, κομίζω δὲ ἡμποροῦσαν καὶ νὰ λείψωσιν. Εἴδον προηγουμένως ἐν τραίνον τὸ ἔριον ἔφερε τοὺς τροφοδότας ν' ἀναχωρήσῃ καὶ διεγκαινιάσθῃ καὶ δὲν πιστεύω ὅτι ὁ καλὸς Θεὸς θὰ παρένεβαλλε προηκόμματα εἰς τὸ τραῖνον τῶν ἐπιβατῶν. Ἄλλὰ σὺ, Ασμοδαΐε, πιδανὸν νὰ ἔχῃς ἄλλην γνώμην καὶ νὰ μὴ ἀπεύχῃσαι τὴν παρέμβασιν τῶν παπάδων εἰς πᾶσαν εὐκαιρίαν, οἵτινες δημιουργοὺν τὴν ἀμαρτίαν καὶ παρέχουσι τὴν ὕλην εἰς τὸ σκάνδαλον.

Τώρα θέλεις καὶ περιγραφήν τινα τῶν Θεσσαλῶν; Εἶνε μὰ τὴν ἀλήθειαν ἄνθρωποι ἀξιόλογοι. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι τὸ ὠραῖον ἀπὸ τὸ μὴ ὠραῖον φύλον εἶνε δυσδιακρίτα ὄλιγον, ἀλλὰ τὸ τελευταῖον

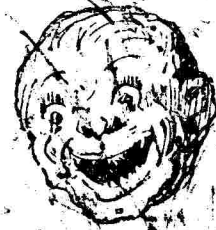
διακρίνεται ὅπωςδήποτε ἐκ τῆς ἰσχύος τῶν πνευμάτων, οἵτινες εἶνε πλήρεις ζητωκραυγῶν, καὶ τοσοῦτος ὅσον ὅποιον φέρουσι ἐπίσης ὡς οἱ συμπολιταὶ τῶν παλαιῶν ἐπαρχιῶν, μολοντί βεβρεγμένον ὄλιγον ἐκ τοῦ σιέλου τοῦ ἐνθουσιασμοῦ εἰς τὴν διάβασιν τῶν βασιλέως. Ἄλλ' ἂν καὶ δύνωνται νὰ χαρακτηρισθῶσι γενικῶς, ἐν τούτοις εἶνε δίκαιον νὰ διακρίνωμεν τρεῖς κατηγορίας. Οἱ πρῶτοι εἶνε οἱ Βασιλιάται, οἱ κάτοικοι τοῦ Παγασητικοῦ κόλπου, μὲ τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου ὁ φίλος σου Παρασκευαΐδης ἤθελε νὰ διαπράξῃ λογοπαίριον, οἵτινες εἶνε ἀληθεῖς Πανούργοι, οἱ δεύτεροι, οἱ κάτοικοι τῆς πεδιάδος, οἵτινες εἶνε τὰ πρόβατα τοῦ Πανούργου, καὶ τρίτοι οἱ Λαρισσαῖοι ἢ Λαγισαῖοι, κατὰ τὴν νέαν προφοράν, οἵτινες εἶνε μετὰ τὸν προβατὸν καὶ Πανούργων.

Ἐκ τῆς πρώτης κατηγορίας, ἂν δὲν ἀπατώμαι, εἶνε καὶ ὁ κ. Ἀφεντούλης, τὸν ὁποῖον τόσον ἀστόχως ἐπραξεν ὁ κ. Μαυρογορδάτος καὶ λησιμονήσῃ εἰς τὴν πρόσκλησίν του, ἀλλ' ὑπεδοθήθη εὐτυχῶς τὴν μνήμην του ἡ Παλιγγγενεσίαν καὶ ἄλθρον ἐν ἀπεδοκίμασιν οἱ οἰκοδομοῦντες αὐτὸς ἐγεννήθη εἰς κεφαλὴν γενιάς, ἂν καὶ πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι οὔτε ὁ Ἀφεντούλης ἦτο λίθος—ὑπῆρχον ἄλλοι τριοῦτοι—οὔτε εὐκαταφρόνητος ἦτο ἡ γυνὴ τῆς τραπέζης εἰς τὴν ὁποίαν ἐγεννήθη ὁ Ἀφεντούλης.

Τώρα θέλεις νὰ μάθῃς καὶ πᾶσι ἦσαν οὗτοι οἱ προσκεκλημένοι; Ὁ πρῶτος ἦτο ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ τελευταῖος ἐγὼ μετὰ τὸν βασιλέως καὶ ἐμοῦ ὑπῆρχεν ἄλλῃθεν μωσαϊκὸν παντοίων σχημάτων καὶ ἀναστημάτων μετὰ τὸ ὁποῖον ἐκινῆσθεος τοῦ σιδηροδρόμου ἠδύνατο νὰ σχηματισθῇ ἐν λεθῶμα τύπων, ἂν οὐχὶ ὠραῖον, ἀλλ' ἐξ ἀπαντος περιεργότατον.

Ἐξαιρῶ, ἐννοεῖται, τὰς γυναῖκας, διότι αἱ γυναῖκες εἶνε πάντοτε γυναῖκες, ἔχουσι δηλαδὴ καὶ περισσότερον καὶ κατὰ ὀλιγώτερον τῶν ἀνδρῶν καὶ δὲν πρέπει, τὸ κατ' ἐμὲ, τοῦλάχιστον νὰ ρίψω αὐτὰς εἰς τὸν ὄμιλον ἐκείνον ἐν τῇ ἡ γυνὴ θεωρεῖται πάντοτε ἀπὸ τῆς πλευρᾶς ἐκείνης ἀφ' ἧς ἐπλάσαν αὐτὴν ὁ Θεὸς καὶ ἕκαστος καταγίνεται νὰ λύσῃ ἐνδομύχως τὸ μυστήριον τῆς πλάσεως τῆς.

Εἰς τὸν ἐγκαίνιαστων

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΗ
ΠΟΙΗΜΑΤΑ
ΤΟΜΟΣ ΔΥΟ ΑΝΤΙΦΡ. ΠΙΕΝΤΕ

Πωλοῦνται ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Ἀντωνιάδου (ὁδὸς Ἐρμού), ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Διαπλάσεως τῶν Παίδων καὶ ἐν τῇ Διευθύνσει τοῦ Ασμοδαίου.

Γ. ΠΑΜΠΙΑΝΟΣ
ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ

26 - ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ - 26

Ἄνωθεν τοῦ Γερμανικοῦ Ἄρτοποιείου Σίχ.

Δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ τὰς 8 μέχρι τῶν 12 π.μ. καὶ ἀπὸ τὰς 2 μέχρι τῶν 6 μ.

ΧΑΒΙΑΡΙ κατὰ μαυροῦ πρωτίστης ποιότητος κοκκίον καὶ γευστικώτατον ἐπιμόσθη προσφέτως εἰς τὸ Παντοπωλεῖον τοῦ κ. ΑΝΤΩΝΑΚΗ.